

setmanari d'informació general i cultural

Any XXI
Número 1.005
23 octubre 2015
1'70 euros

la veu de Benicarló

DEMANARAN LA **RECTIFICACIÓ** DELS RÈTOLS DE LA VARIANT



VOLEU EL **LLIBRE** DELS DARRERS
20 ANYS DE LA HISTÒRIA DE BENICARLÓ??

La Veu de Benicarló 20 anys en 100 còmics

de Xavi Burriel

OPCIÓ 1

PARTIPEU EN EL **VERKAMI**
ENTRANT EN LA DIRECCIÓ WEB
<http://vkm.is/laveudebenicarlo>
I FENT UNA APORTACIÓ.



OPCIÓ 2

ANEU A LA LLIBRERIA GREVOL
(CARRER SANT BLAI, NÚM. 2)
I FEU LA APORTACIÓ ALLÍ.

APORTACIONS QUE PODEU FER:

Aportant 20€

Rebràs el llibre en paper a casa.
+ Agraïments en les xarxes socials i
en la revista de La Veu

Aportant 35€

Rebràs el llibre, amb dedicatòria de l'autor
+ Una petita il·lustració a la primera plana.
+ Agraïments.

Aportant 50€

Rebràs el llibre signat per l'autor
+ Una reproducció signada d'una il·lustració
de l'autor a triar, en format A4.
+ Agraïments

Aportant 80€

Rebràs el llibre
+ Una il·lustració o caricatura teua (o de qui vullgues)
feta per Xavi Burriel, completament original
+ Agraïments.

VERKAMI!!!

Més de tres-cents participants van finalitzar la primera 5K nocturna



1005

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Políticament incorrectes**

És clar i meridià, i també demostrat, que al Ministerio de Fomento no tenen ni punyetera idea de quins són els topònims del nostre terme. Fins i tot té la seua lògica, tenint en compte que els projectes de carreteres els fan al centre polític espanyol, o siga "Madrid", i allí, com és de suposar, el "valenciano" se'l passen per l'arc del triomf quan els ve de gust... que és quasi sempre. Ara bé, suposadament, ací, a la nostra suposada Comunitat Valenciana, hi ha una demarcació de carreteres que, suposadament, d'això del valencià i dels seus topònims n'hauria de saber o, almenys, ho podria consultar als organismes competents. Doncs, pel que s'ha pogut veure, ni una cosa ni l'altra. Estem a la Comunidad (castellana?), i de consultar els noms en valencià... ni parlar-ne. Als fets ens remetem.

No, no estem en país normal. Ho dèiem la setmana passada i ens reafirmem una vegada més. En un país normal açò no podria passar. I si passes, al responsable, a banda de caure-li la cara de vergonya, el ficarien de patetes al carrer en un tres i no res. Hom no pot retolar el terme com li dóna la gana, sense respectar la idiosincràsia del lloc per on passa, i quedar-se tan ample. ¿S'imaginen si a Madrid (aquesta vegada correctament, que de castellà encara en sabem una mica), anàrem els valencians i al "Palació del Pardo", li ficarem el "Palau Marró", o a la "Casa de la panadería", "Casa la fleca", per ficar només dos exemples? Doncs ací el mateix, no ens agrada que la nostra toponímia siga canviada sense raó. Si el Puig, és el Puig,... és el Puig! I no el "Puch" que ens han encolomat. Ni el "seco" al Riu Sec, ni l' "Aigua" al Barranc d'Aiguadoliva. A nosaltres, tot i que alguns s'ho puguen agafar a conya, no ens fa gens de gràcia. I ens sembla bé que des del nostre ajuntament i des del de Vinaròs se'ls envie una carta al Ministeri perquè ho rectifiquen, però sent, a la millor, políticament incorrectes, no estaria malament que també que se li afegís una queixa clara i contundent a la mateixa ministra que va vindre ací a passejar-se i fer-se la foto. Només perquè sàpiga quins "soques", per dir-ho educadament, té al seu ministeri al departament de carreteres.

Ah, i de camí, al nostre president de la Generalitat, Ximo Puig, per si algun dia passa per aquest departament... i li canvien el cognom.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els que estan fent possible que el projecte del llibre dels 20 anys d'història de Benicarló en 100 còmics, del nostre Xavi Burriel, arribe a bon port. Moltes gràcies!



Panissola: als encarregats del Ministeri (o qui siga el malfeiner), que ja n'hi ha prou de burros, que ha retolat la variant de la N340, amb les barbaritats del Puch i d'Aigua (en lloc de Puig i d'Aiguadoliva). Quina manera més barroera d'embrutar el nostre terme amb salvatjades lingüístiques com aquestes.



Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



VERKAMI!!!

VOLEU EL **LLIBRE** DELS DARRERS
20 ANYS DE LA HISTÒRIA DE BENICARLÓ??

La Veu de Benicarló

20 anys en 100 còmics

de Xavi Burriel

OPCIÓ 1

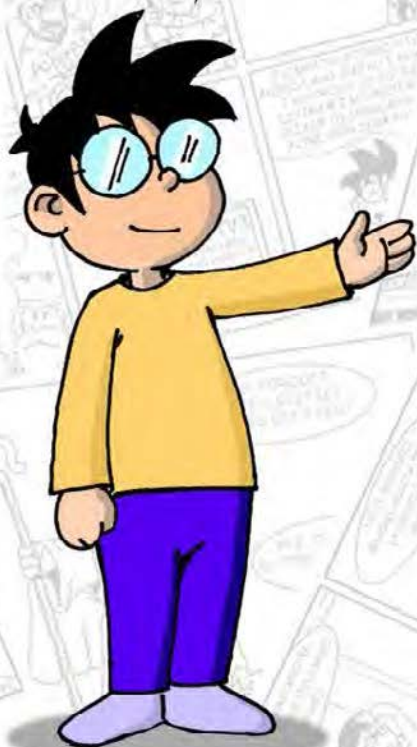
PARTICIPEU EN EL **VERKAMI**
ENTRANT EN LA DIRECCIÓ WEB
<http://vkm.is/laveudebenicarlo>
I FENT UNA APORTACIÓ.



OPCIÓ 2

ANEU A LA LLIBRERIA GREVOL
(CARRER SANT BLAI, NÚM. 2)
I FEU LA APORTACIÓ ALLÍ.

UN LLIBRE
IMPRESINDIBLE
PER A CADUFEROS
I FORASTERS!!!



APORTACIONS QUE PODEU FER:

Aportant 20€

Rebràs el llibre en paper a casa.
+ Agraïments en les xarxes socials i
en la revista de La Veu

Aportant 35€

Rebràs el llibre, amb dedicatòria de l'autor
+ Una petita il·lustració a la primera plana.
+ Agraïments.

Aportant 50€

Rebràs el llibre signat per l'autor
+ Una reproducció signada d'una il·lustració
de l'autor a triar, en format A4.
+ Agraïments

Aportant 80€

Rebràs el llibre
+ Una il·lustració o caricatura teua (o de qui vullgues)
feta per Xavi Burriel, completament original
+ Agraïments.

DEMANARAN LA RECTIFICACIÓ DELS RÈTOLS DE LA VARIANT

text REDACCIÓ

Tan sols quatre dies després de la seua obertura, el desdoblament de la N340 era ja motiu de polèmica pels rètols amb errades ortogràfiques que havien col·locat.

L'Ajuntament de Benicarló, a través d'Aviva (Agència de Promoció del Valencià), sol·licitarà al Ministeri de Foment que rectifique les incorreccions lingüístiques detectades en la retolació del tram Benicarló-Vinaròs. Concretament, els topònims incorrectes que s'haurien de substituir són «Puch», que s'haurà de canviar pel topònim oficial «barranc de Soriano», «Aigua», per «barranc d'Aiguadoliva»; «Sec», que s'haurà de canviar per «Rambla de Cervera»; i «Alcalá», que caldrà substituir per «Rambla d'Alcalà». La sol·licitud s'enviarà a la Demarcació de Carreteres de València i inclourà un informe d'Aviva que es detalla la toponímia oficial del municipi fixada per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL). L'alcaldeessa de Benicarló, Xaro Miralles, que aquesta mateixa setmana ha de visitar la Demarcació de Carreteres de València, aprofitarà per a traslladar al cap de la Demarcació, Ismael Ferrer, la sol·licitud de l'Ajuntament. Miralles es va mostrar sorpresa per la retolació de la carretera i va lamentar que "ningú s'haja dirigit a l'ajuntament per a preguntar pels topònims oficials". Els cartells han circulat per les xarxes socials i per Whatsapp des de la inauguració oficial de la variant, despertant les queixes dels ciutadans. En el cas concret de "Puch", fa referència al popularment conegut com barranc d'"El Puig" que, com asseguren nombrosos perfils, "és el mateix nom que el del President de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig. A ell ningú li escriu malament el nom i tot el món ho pronuncia bé". "Seco", per la seua banda, al·ludeix al nom popular de Riu Sec, que tampoc és el topònim oficial de la rambla. Ara, el consistori ha fet oficial la seua intenció de presentar les queixes de forma oficial perquè en la nova carretera es puguen conèixer els topònims de forma correcta. La notícia, ha arribat fins i tot al Face de la Diputació de València.

Vinaròs s'ha adherit a la petició i l'Ajuntament ha enviat una carta al cap de la Demarcació de Carreteres de l'Estat a la Comunitat Valenciana, Ismael Ferrer, sol·licitant la senyalització correcta dels accidents geogràfics en el recorregut de la nova variant de la Nacional 340. En la missiva, l'alcalde, Enric Pla, comunica que "la senyalització no respecta els topònims oficials valencians, com es pot comprovar si es consulta l'Institut Cartogràfic Valencià o el Corpus Toponímic de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua". És el cas del barranc d'Aiguadoliva que apareix retolat com a 'Aigua'. D'altra banda, a la carta també es demana que la senyalització de la sortida de Vinaròs tinga un panell com els que s'han col·locat, a la mateixa carretera N-340 en municipis com Peníscola, Torreblanca o Orpesa, que reflecteixen el principal recurs turístic de la ciutat amb un pictograma de la platja.



ve de la pàgina anterior

I UN ACCIDENT

El dimarts a la vesprada, poc abans de les 18:00 hores, bombers del Parc del Baix Maestrat es van desplaçar fins a la carretera N-340 a l'altura de Benicarló, per a rescatar a diverses persones que van quedar atrapades en el primer accident de tràfic que es produeix després de la inauguració de la nova variant. La imprudència del conductor del vehicle, que va pretendre donar la volta a la meitat de la carretera després d'advertir que s'havia passat l'eixida que havia de prendre, va ser la causa de l'accident. En el xoc es van veure involucrats dos vehicles: un camió i un turisme. D'aquest últim va caldre excarcarer als tres passatgers que viatjaven en ell. Els ferits van ser traslladats pel Servei d'Atenció Mèdica d'Urgència (SAMU) fins a l'hospital comarcal de Vinaròs. Es tractava de dos homes, naturals de la Vall d'Uixó i Almassora, de 71 anys i 70 anys d'edat, a més d'una dona de 66 anys, també d'Almassora.



discorre per terreny pla i travessa set barrancs importants, que són salvats amb viaductes. La xarxa de drenatge es completa mitjançant múltiples obres de drenatge transversal consistents en marcs i tubs. Igualment, la variant creua en dos punts la línia ferroviària València-Tarragona mitjançant sengles estructures que s'elevan sobre el ferrocarril.

ACCESIBLE I RESPECTUOSA AMB EL MEDI AMBIENT

La Ministra de Foment va assegurar que les obres de la variant són "el resultat del treball d'aquests anys, destinada a un teixit empresarial cada vegada més diversificat, que va des de la indústria del taulell fins a les fàbriques de mobles, per posar alguns exemples". Les obres s'han realitzat amb un escrupolós respecte a l'entorn "perquè estem en una zona d'una riquesa natural impressionant". La permeabilitat transversal queda garantida mitjançant set passos superiors de camins o carreteres i quatre passos inferiors sota el tronc. L'accessibilitat a les finques confrontants s'ha materialitzat mitjançant camins de servei paral·lels a la carretera. Al llarg del traçat existeixen diferents serveis afectats de tipus elèctric, telefònic i gas, així com regs, proveïment i sanejament que han estat reposats assegurant la continuïtat del subministrament. Integració ambiental i cultural Entre les mesures de prevenció i correcció que s'han portat a terme destaquen el seguiment arqueològic, l'adequació paisatgística mitjançant plantacions i la col·locació de proteccions acústiques. La inversió en mesures d'integració ambiental i cultural arriba a els 5,33 milions d'euros.

DEFICIENT ESTAT DE CONSERVACIÓ

L'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, va aprofitar l'acte per a exposar a la ministra algunes reivindicacions relatives a les obres de la CV-10 i els trens de rodalia i sobretot va posar èmfasis en la necessitat d'estudiar la cessió del ja antic traçat. Segons Miralles, «la carretera, que en alguns trams és pràcticament un vial urbà, està en molt mal estat de conservació, a causa de la falta d'inversions dels últims anys». «A més -ha dit l'alcalde-, s'han de construir rotondes en almenys en tres punts del traçat i s'ha de millorar la seguretat del vial». L'alcalde, que ha reconegut que la variant suposarà una millora important per al trànsit rodat de la zona, va assegurar que «l'Ajuntament no signarà cap cessió fins que no es repare la carretera». Miralles visitarà la setmana que ve la Demarcació de Carreteres de l'Estat a València per a començar a negociar els termes de la cessió de la carretera.

LA INAUGURACIÓ, QUATRE PINZELLADES

En poc menys d'una hora va solucionar la Ministra de Foment, Ana Pastor, la posada en funcionament de la nova variant de la N340 al seu pas per Benicarló, Benicarló i Vinaròs. Va arribar un poc més tard de l'hora acordada, va escoltar atempta les explicacions tècniques de la carretera i es va pujar a un dels tres autobusos que s'havien disposat per a recórrer l'immaculat traçat. Anada i tornada a Vinaròs des de Peníscola per a descobrir una carretera que ha costat vuit anys construir per les dificultats econòmiques que han sorgit per culpa de la crisi econòmica. Un traçat quasi en línia recta, que, com va descriure Pastor servirà per a "evitar el trànsit de vehicles pesants pels nuclis urbans. Beneficiarà als usuaris d'aquestes poblacions i reduirà el temps de recorregut en aproximadament deu minuts". El pressupost d'inversió en l'obra ascendeix a 61,66 milions d'euros, quantitat que, sumada al cost de redacció del projecte, a l'import estimat de les expropiacions i a l'assistència tècnica per al control i vigilància de l'obra, fa una inversió total de 83,08 milions d'euros. Com va destacar la ministra, les magnituds del trànsit que suporta aquest tram "justifiquen amb escreix encara en temps de crisi aquest tipus d'infraestructures". De fet, les dades amb que compta l'administració central parlen d'uns 18.000 vehicles que circulen diàriament per l'itinerari, 6.000 d'ells pesants.

Amb una longitud aproximada de 18,25 quilòmetres, la nova carretera discorre a l'oest dels termes municipals de Peníscola, Benicarló i Vinaròs, finalitzant en el límit amb la província de Tarragona. La carretera consta d'una calçada única de 7 m i vorals de 2,50 m amb les estructures preparades per a permetre la seua futura duplicació quan l'increment de trànsit ho requerisca. S'han disposat un total de cinc enllaços. Dos d'ells en els extrems per a connectar amb l'actual N-340 i la resta en les carreteres CV-135, N-232 i N-238. Addicionalment, l'enllaç inicial permet la connexió directa amb el peatge d'accés a l'autopista AP-7. El traçat

BREUS

text NATÀLIA SANZ

EL CONSORCI CASTELLÓ NORD COMENÇA A RETORNAR 135.120,20 EUROS ALS USUARIS QUE HAN RECICLAT EN ELS ECOPARCS

La Comissió de Govern del Consorci C1-Nord ha aprovat procedir els 19.753 retorns econòmics a habitatges i pymes pel reciclat de residus. Els usuaris han dipositat en els ecoparcs del Consorci Castelló Nord durant l'exercici 2014 les seues deixalles. Es preveu que els ingressos comencen a fer-se efectius a partir d'aquesta segona quinzena d'octubre mitjançant transferència bancària directa als beneficiaris. L'import total concedit és de 135.120,20 euros, quasi la totalitat del previst pressupostàriament (135.143,68 euros), pel que el nivell d'execució pressupostària d'aquesta política, en aquest exercici, ha arribat a pràcticament el 100 %. Així mateix, per primera vegada des que es va implantar el denominat sistema "Si + recicles, - pagues" en el Consorci, fa tres anys, tots els usuaris aportadors de l'exercici 2014 tindran algun tipus de retorn econòmic. Els retorns econòmics en 2.013 van ser una mica més de 13.000, davant dels 19.753 d'aquest exercici 2.014. El Consorci, com ja ve fent des d'exercicis anteriors, preveu incrementar encara més aquesta política pressupostària per als pròxims exercicis, amb l'objectiu fonamental de fomentar encara més la recollida selectiva en origen. Els municipis del Consorci de residus C1, són els municipis de la Comunitat Valenciana que majors ràtios de recollida selectiva en origen tenen d'envasos i cartó. Així mateix, la xarxa global de ecoparcs del Consorci de residus C1, se situa com la més eficient de tota la Comunitat Valenciana i està sent estudiada actualment per altres àrees geogràfiques d'Espanya per a una implantació similar.

BENICARLÓ BUSCA UBICACIÓ PER A LES SEUES AMBULÀNCIES

Benicarló negocia amb la conselleria de Sanitat la cessió de l'antic centre de salut. Les instal·lacions, cedides a l'administració autonòmica durant els anys que va estar allí instal·lat l'ambulatori, han quedat quasi lliures. Ara el consistori pretén donar un ús social a l'ampli edifici però abans ha d'aconseguir la reversió de l'espai. I és que com va explicar l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, "la cessió estava condicionada que les ambulàncies abandonaren aquell centre de salut" ja que segueixen aparcant en el pati. Al desembre es compliran quatre anys de la inauguració del nou centre de salut en el qual "quan es va construir, supose que per a estalviar diners, la conselleria de Sanitat no va prevenir que allí haguera instal·lacions per al personal de l'ambulància", va especificar Miralles. En el cas dels vehicles no hi ha problema ja que en l'ampli pati del darrere es podria habilitar l'aparcament per a les ambulàncies. Però el personal sanitari "necessiten uns 60 metres quadrats, que és el que ara tenen en l'antic centre de salut". Amb l'objectiu de donar solució a la problemàtica, l'alcalde de Benicarló ha mantingut una reunió amb el cap de serveis de l'hospital de Vinaròs "per a



veure com ho podem solucionar".

Hi ha diverses opcions. Una d'elles, la més lògica, és que vagen de l'antic centre de salut al nou. "Jo parlaré amb conselleria per a veure si allí es poden construir unes dependències per a ells, que seria el més lògic", va dir Miralles. Altra possible solució per a liberalitzar l'espai és que els professionals de les ambulàncies quedaren instal·lats en la planta superior de l'antic edifici, compartint espai amb la unitat de Salut Pública, "perquè l'ajuntament només utilitzarà la planta baixa". De moment, encara no se sap quin ús es donarà a les instal·lacions, però l'alcalde de Benicarló espera mantenir noves reunions per a desbloquejar aquesta situació.

L'ESTEL DEL COLLET LLIURA EL CARTELL DE LA XVII EDICIÓ A LA FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ

Una representació de la junta de L'Estel del Collet va fer entrega del quadre anunciador de la XVII edició a la Fundació Caixa Benicarló.

El Síndic major de L'Estel, José Luis Guzmán, va recordar que el lliurament del quadre "forma part de la col·laboració que ambdues entitats mantenen des del primer any". Així, la fundació aporta una subvenció al projecte "que sempre és benvinguda i de molta ajuda". A canvi, l'entitat es l'encarregada de custodiar els cartells anunciadors originals que cada any dissenya un artista benicarló de manera desinteressada. En la darrera edició, va ser Miguel Pitarch l'encarregat de dissenyar-lo. Durant l'acte de lliurament a la Fundació, detallava la tècnica i els xicotets detalls que feren possible la creació, basada en la tècnica mixta. "El campanar, les notes musicals i molt de moviment envolten la figura central que representa L'Estel del Collet", va dir. Per la seua part Agustí Cerdá, director de Caixa Benicarló, va recordar que "els Estatuts de la Fundació assenyalen que la Fundació durà a terme i promocionarà tot tipus d'activitats d'interès general" i que des del primer any, va mostrar el seu recolzament al projecte de L'Estel. Cerdá va avançar que "enguany no serà menys, tenint en compte que arribeu a la majoria d'edat". Ara, el cartell anunciador de la XVII edició de L'Estel del Collet passa a formar part de la col·lecció que custodia la Fundació Caixa Benicarló.

BENICARLÓ, ORFE DE PRESIDENTS FESTIUS

text NATÀLIA SANZ

Polèmica a Benicarló en els dos òrgans màxims de les festes de la ciutat. D'una banda, la Junta Local Fallera ha vist com en els últims dies han dimitit el seu president i 13 dels seus integrants.

A més, la comissió de festes també s'ha quedat sense president i alguns dels seus membres. En aquest últim cas, com indica el regidor de Festes, Ildede Añó, "en l'ajuntament no s'ha rebut la dimissió formal, només s'ha fet de paraula". En qualsevol cas, Añó recorda que el cicle festiu de la ciutat, a l'efecte de la comissió de festes, es comptabilitza "de Nadal a Nadal. Esperarem aqueix termini i a veure què passa". En el cas de la comissió de festes, el consistori té participació en l'organització dels festejos i per això, s'encarrega de decidir sobre alguns assumptes. Malgrat aquesta situació, les entitats ja han començat a moure els seus fils, ja que se'ls ha comunicat des del consistori les agraciades per a presentar dama a la cort d'honor del pròxim any. Des de fa anys, l'ajuntament disposa d'un llistat en el qual, per ordre rigorós, es van alternant les dames de les nombroses entitats que existeixen en la ciutat.

Cas contrari és el de la Junta Local Fallera, que té total autonomia d'organització. A la dimissió del president triat per a aquest exercici, Rubén Mundo, se sumava fa uns dies la de la

meitat dels delegats de la Junta Local Fallera. En aquest cas, es tracta de representants d'algunes de les 13 comissions falleres de la ciutat. Asseguren que la gota que va vessar el got va ser la fallada de protocol que es va produir durant l'acte de comiat de les Falleres Majors del 2015, en el qual no se li va donar la paraula a l'alcaldeessa del municipi, Xaro Miralles. El president va demanar disculpes personals a l'alcaldeessa i li va dirigir un escrit en nom de l'entitat. Malgrat això, des de l'altre sector se li va exigir que oferira una roda de premsa en la qual explicara públicament els fets. Mundo es va negar i va presentar la seua dimissió. Amb anterioritat, diferència d'opinions sobre com dirigir les falles del municipi ja estaven damunt del tapet de l'organisme. A tan sols cinc mesos de la celebració dels festejos fallers en la ciutat, el màxim òrgan de govern dels fallers benicarlandos es troba en aquests moments sense president i sense la meitat dels representants de les comissions falleres. Les comissions falleres de les quals van dimitir els seus delegats, a poc a poc, van incorporant als nous membres. Divendres passat a la nit algunes van triar als seus nous representants. D'altra banda ja han començat a circular les primeres travesses sobre qui lluirà el faixí de president de la Junta Local Fallera. Fede Guimerà, representant de la Falla La Barraca, és un dels millor situats. En qualsevol cas, haurà de passar pel procés democràtic que ha de solucionar-se abans del 28 de novembre, data de l'exaltació de les Falleres Majors de Benicarló.

LA HERMANDAD DE JESÚS NAZARENO DE BENICARLÓ

text i foto GREGORIO SEGARRA

Després de dos anys sortint en les processons de la Setmana Santa benicarlanda sense imatge, la Hermandad de Jesús Nazareno de Benicarló confirma que en la pròxima edició estrenarà la nova imatge que, per encàrrec de la Hermandad, està sent realitzada pel prestigiós imatger cordovés, Francisco Moreno Zafra.

Les característiques del nou Nazareno seran presentades als socis de la Hermandad en l'Assemblea General que tindrà lloc el pròxim 8 de novembre. En la mateixa, a més de donar a conèixer al detall tots els detalls de l'adquisició, es coneixerà també el nombre agraciats amb el televisor LED Samsung Curvo 40" Smart TV, del sorteig organitzat per la Hermandad per a recaptar fons amb els quals sufragar l'obra i tots els seus accessoris. Un sorteig en el qual encara es pot participar adquirint paperetes al preu de 2 €, posades a la venda en diversos comerços de la ciutat, així com dirigint-se a qualsevol membre de la Junta Directiva. També es pot



col·laborar, a través de donatius, ingressant en el compte que la Hermandad manté a la Caixa Rural de Benicarló. La imatge està pràcticament acabada i en dir dels membres de la Junta Directiva que recentment van visitar el taller de l'artista a Còrdova, apleix sobradamente les expectatives dipositades en el seu moment en encarregar l'obra.

Afers Locals 2.0

text EL FRONT BENICARLÓ

De nou, El Front Benicarló ha convocat el debat Afers Locals 2.0 entre els polítics i la ciutadania per al proper dia 30 d'octubre a les 19:30h al Magatzem de la Mar. Us convidem a assistir i participar del debat de revisió, qüestionament i custòdia dels compromisos adquirits en la precampanya electoral de les eleccions municipal del passat 24 de maig. 161 dies després ens trobarem amb els representants polítics que van entrar a governar el ple municipal.

Les últimes setmanes, hem vist com els diferents partits polítics de Benicarló feien avaluació d'aquests 100 dies de govern. Ara, però, és l'hora que la ciutadania participe de manera activa d'aquesta avaluació. Afers Locals 2.0 és una nova acció de participació ciutadana nascuda del grup actiu de ciutadans que és El Front Benicarló. Amb un nou format es pretén el debat, la participació i l'intercanvi entre els diferents representants dels partits polítics amb representació en el ple municipal i els ciutadans. Interacció de primera mà, sense

embuts, sense condicionaments d'interessos partidistes: el poble preguntant als governants del poble.

A partir de la revisió dels compromisos adquirits en el primer Afers Locals, El Front Benicarló hem ideat un debat on a partir de quatre temes que constituïran l'eix de la sessió, el poble tindrà l'oportunitat de preguntar què s'ha fet, no s'ha fet o es farà després d'aquests 161 dies de la nova legislatura democràtica.

El nou format propiciarà el debat entre governants i oposició i deixarà espai a la intervenció del poble per preguntar i opinar sobre els afers locals. El poble podrà, doncs exposar les seues inquietuds als representants elegits per dirigir el poble en els propers quatre anys. Allò que es va dir en la precampanya no volem que es quede en paraules que s'emporta el vent. Tramuntana, llevant, migjorn i ponent són temporals que suporta el poble i els nostres governants es deuen a la paraula que ens van donar.

No et quedes al marge, exerceix la teua responsabilitat com a ciutadà i vine el proper dia 30 d'octubre a les 19:30h al Magatzem de la Mar per participar de l'Afers Locals 2.0. El Front Benicarló som totes: organitzada i orgullosa, la ciutadania de Benicarló vol preguntar i exigeix respostes de qui ha de fer del nostre poble un lloc on viure siga el millor que ens ha passat.

CORRELENGUA 2015

text ALUMNES DE 4T D'EP MESTRE FRANCESC CATALÀ

Dijous 8 d'octubre coincidint amb els actes de la Diada del País Valencià, varem anar a rebre la flama del Correllengua 2015 que arribava a Benicarló, primer varem anar a la Plaça de la Constitució on després d'esmorzar ens varem preparar per a seguir la flama.

A les 10 va arribar a mans dels alumnes de l'IVAS i tots junts ens vam traslladar a la Plaça de Sant Bartomeu on primer es va fer la recepció institucional de la flama a càrrec de l'alcalde Xaro Miralles i a continuació dos representants

de cada escola va llegir el Manifest del Correllengua 2015 en homenatge a Ramon Muntaner i Ovidi Montllor

Seguidament va tindre lloc l'actuació del contacontes Valentí Pinyot que ens va fer cantar, ballar, jugar,..a tots. Va ser una estona molt divertida.

Quan va acabar un company de quart va pujar a arreplegar la flama per portar-la a l'escola..

Quan la nostra Flama va arribar a l'escola la resta de companys la van rebre amb forts aplaudiments i acompanyada per la Muixaranga i el grup de percussió de l'escola.

Uns quants alumnes de quart vam tornar a llegir el Manifest del Correllengua 2015 i després tots junts ens varem fer una foto amb la Flama.



Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Per fi s'ha inaugurat la nova variant de la 340 al seu pas pel terme de Benicarló. A l'acte oficial va acudir la senyora ministra corresponent acompanyada d'altres autoritats locals, comarcals i àdhuc provincials. L'alcaldesa del nostre poble es veu que va aprofitar l'avinentsa per reivindicar no sé ben bé què però ja em sembla correcte que reivindicque el que siga. Aquest nou desvio que alleujarà el trànsit i per tant els perills i les contaminacions acústiques, lumíniques i atmosfèriques del futur bulevard (quina rissa més postissa) és, sens dubte, un altre gol per l'escaire que els diversos governs que tenim ens han marcat als soferts i alienats ciutadans. Una altra cicatriu al terme que s'uneix a la via del tren, l'autopista i la ja antiga carretera general. Segur que ens haguérem pogut estalviar molts dels milions gastats dedicant-ne uns quants al manteniment de l'AP7 i alliberant aquesta autopista. Però no, el senyor Zaplana -ell i la gent del seu partit deuen saber per què- va prorrogar el contracte amb una empresa del senyor Salvador Alemany uns quants anys més. Segons diuen no es renovarà la concessió i d'ací no-res ens adonarem de com ha resultat d'inútil tota la inversió que s'ha fet. Inútil per als usuaris, naturalment, per a qui ha tocat alguna perra en tot aquesta organització, no.

He sabut ara que la retolació que acompanya tan magna obra és un veritable nyap. Potser l'exemple més palmari seria el que diu «PUCH» (sic) per referir-se al «PUIG». Fets com aquests volen dir moltes coses. Una, que al responsable de l'atemptat lingüístic el valencià li la porta fluixa (perdó per l'exabrupte) i segur que s'exclamaria si en castellà escrigueren Madrid o Segobia. Aqueixa és la consideració que ens tenen des de la Meseta. I quan dic la Meseta, vosté ja m'entén. O dos, aqueixes plaques o lletreros o el que siga, algú les haurà pagat amb diners de tots i ara, amb diners de tots també, s'hauran de tornar a pagar per no fer riure a tota la gent que passe per allí. Qui ha fet això té un nom i uns cognoms i hauria de pagar de la seua butxaca la malesa. De moment ja que vosté i jo no sabem qui n'és el culpable, trobo que seria cosa de l'Ajuntament de denunciar el fet a les instàncies corresponents perquè se li practique el corresponent descompte a les nòmines que faça falta.

Un altre tema destacat de la revista de la setmana passada va ser la celebració (és un dir) de la festa del 9 d'Octubre. La Diada va ser un leit motiv transversal que van passejar per diverses seccions. Una ressenya, una carta d'un lector indignat, un editorial... fins i tot Vicent T. Peris va dir la seua. La cosa no va ser per a menys. Una regidora del PP que no ha parlat en la vida en valencià amb una macroblavera penjant del bolso, un senyor reconegudament partidari de l'anterior règim portant la veu cantant dels visques (dels vivas, perdó) especialment a Espanya, algun personatge que s'ha



guanyat moltes garrofes de Sòl de Riu enllà amb el pasquí de «no mos fareu catalans», algú bramant mentre s'interpretava la muixeranga, un anterior alcalde insultant per les xarxes socials un regidoran actual i diverses barbaritats més. Sí, tot un xafarranxo espectacular que només La Veu de Benicarló va ser capaç de reflectir a les seues pàgines. No, no s'han d'ignorar aquestes coses i fer com si no passara res. Si fas com si no passa res és perquè ja et pareix bé el que passa i ja et pareix bé el que fan i diuen.

Qui, com sempre, ha sabut posar el dit a la nafra ha estat Joan Heras. Torne-s'ho a rellegir i vorà per on vénen. Gloriosos, també com sempre, els dies de Josep San Abdón.

Què camanti és això de lo Sirco de Villacadúfia? Ja m'he perdut, crega'm.

The show must go on.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS



Tràngol a la JCF

Mare meua com baixen de revoltes les aigües falleres últimament. Semblen una torrentera desbordada i sense control desembocant no sé sap on ni com, i sense saber què s'emportarà per endavant. I tot, per una miquitanyia, resulta que algú es va «oblidar» de deixar parlar l'alcaldesa en l'acte d'acomiadament de les falleres majors del 2015. I clar és que això del protocol oficial, o com deixar amb la paraula a la boca a l'alcaldesa que havien convidat al dit acte, és lleig... molt lleig. Si volen fer com Juan Palom, doncs no haver-la convidat i santes pasqües. Però, clar, portar la màxima autoritat en un acte d'exaltació falleril com aquest i no cedir-li la paraula és no tenir ni punyetera idea de protocol o tenir la clara intenció d'ignorar-la amb totes les conseqüències. I allà va que trona, la riuada s'ha emportat per davant el president de la Junta Local fallera i 11 membres més. La mascletà ha quedat servida. Mireu que en aquesta secció ho hem dit infinitat de vegades, això cal deixar-lo sempre en mans d'experts falleros, com els de l'Univers Fallero d'aquesta casa, que per això van crear un llibre d'estil exclusiu per a les festes josefines. I ara, amb la meitat dels fallers rebotats i l'altra meitat revoltats, per molt que Mundo, lo faller (l'alcalde no, el president de la JLF que també es diu igual), surta a dir no sé sap què d'unes disculpes, sembla que la



cosa no té solució. Si ja venien d'unes eleccions on es va encendre tota una pira funerària, amb presidents que duren un mes, o uns mesos, ara, amb açò ja han fet la cremà... abans d'hora. Xe, demaneu consell als nostres savis! Que segur que us assessoraran debades.

Actualitat de Compromís

I si el faller -com el galliner!- està avalotats, què podem dir d'aquesta gent de Compromís, que ha entrat al govern municipal i se'ls ha oblidat fins i tot l'Internet que tant utilitzen. Segurament que amb tant de whatsapp i tant de mòbil d'última generació, se'ls ha oblidat una mica que tot allò que anaven proposant i que tan bé pintaven al web del partit ja s'ha quedat desfasat. I és que, a vore, no és per criticar, que també (per què enganyar-nos, cada cosa pel seu nom, si no ho fan bé...), poden en marxa un web amb totes les seues propostes, intencions, notícies... i passades les eleccions se'ls oblidat que la tenen. I clar, un web polític sense actualitzar no serveix per a res. I nosaltres que ho veiem quasi tot i el que no, ens ho diuen, ens adonem que, si fa o no

fa, des del mes de juny-juliol no li han fet ni cas. Ni s'ha actualitzat ni han afegit res de res. Ai, ells que eren els valedors de les noves tecnologies... i la primera notícia que trobem és del 28 de juny, quan encara anàvem de màniga curta, sortint a la balconada de l'Ajuntament. Això sí, al lateral tenen el facebook, que s'actualitza "a soletes" per salvar la papereta. Ja veureu que després de llegir-nos, en un tres i no res, fiquen mans a la feina. Nosaltres, per si de cas no ens creieu, ací us posem la imatge que demostra les nostres paraules.

ORA

Canviem de qüestió, mira tu que ja feia un temps que no ens ficàvem amb el sistema recaptatori de l'ORA que tant empenya la gent i que cada vegada s'escampa per més carrers. Doncs al que anem, resulta que hem pogut comprovar de primera mà com el dispositiu emissor de tiquets que hi ha davant de l'oficina de turisme anava una mica boig. Bé, boig, quan anava, atès que altres vagades no funciona. I és que li ficaves les monedes... i allí esperant a veure

ve de la pàgina anterior

sortir el paperet i allí que no sortia res. D'altres vegades, quan a la tarda, deixava de funcionar. I clar, la gent empenyada buscava el personal de l'ORA, que no apareixia per allí. I més d'un a buscar un altre d'aquests pals recaptatoris per traure un nou tiquet amb el perill que quan tornares et trobares amb la recepta al parabrises. La cara de babau que se't quedava era de les que feia època. Però no us penseu que la cosa quedava només en això, no. Vet tu ací que passa la parella dels municipals (que han après dels civils i també van en parelleta), la gent els ho denuncia i els envien a protestar al forat de sota de la plaça de la Constitució. Doncs sí, els municipals, això sí, molt correctes, et diuen que això és d'una empresa privada i que no és de la seua competència i que no poden fer res. Que no és faena seua dir-los ni avisar ningú. Que qui vulga pot anar a protestar a la garita que l'empresa té al pàrquing subterrani de la plaça de la Constitució. Sí senyors, una demostració de diligència en favor de la gent per la qual han de vetllar. Molta feina ens sembla que haurà de fer el regidor de la policia, Bueno, per redreçar algun d'aquests malcarats. De tot manera, sembla ser que dilluns a la tarda, l'empresa, per fi va enganxar un paperet escrit amb boli dient que el dit dispositiu no funcionava i que perdonaren les molèsties. Coses que passen!

Puch i Aigua

La setmana passada ens vam fer ressò d'aquella part de la inauguració de la variant de la N-340 que no sortia a les notícies sobre com arriben a ser de burros aquesta gent del Ministeri de Foment que decideix sobre els rètols de les carreteres. Ben grans, perquè es veuen millor les enormes faltes d'ortografia que farien enrogir qualsevol xiquet de Primària educat en una d'aquestes escoles nostres on es discrimina el castellà. Doncs ací també els hauria de fer enrogir el



fet, com vam ja comentar, de posar-nos un rètol ben gros on es pot llegir "Puch" per indicar la zona per on discorre aquella part de la carretera que és "El Puig". Ni als més descerebrats de l'acadèmia blavenciana de la llengua i el GAV se'ls hagués ocorregut una tal barbaritat. Mireu la foto, mireu, a que fa mal als ulls? A nosaltres per poc no ens rebenta l'objectiu de la càmera de l'esglai que vam patir al veure-ho, quasi ens en sortim de la carretera. I no parlem de l'altre rètol, el que correspon a Aiguadoliva, rebatejada ara com a "Aigua", a

seques. I és que la realitat sempre supera la ficció. Osti tu, amb orelles d'ase plantats allí a la carretera, inclosa la ministra, a pic i pala, canviant-los, els ficàvem nosaltres! Tot i que es puguen fer gestions per reemplaçar-los, caldria ser molt més radical i engegar-los directament a la merda. Ja n'hi ha prou de bretolades polítiques. On està el regidor de cultura ficant el crit al cel i mostrant-los la denominació oficial dels nostres topònims?

El còmic de Xavi amb micromecenatge

No us ha tocat la loteria? Doncs, com això en aquest poble no passa quasi mai, ací us presentem una nova manera d'invertir els 20 eures del dècim d'enguany. I, almenys, segur que us tocarà el millor llibre del Nadal. Vinga, hem d'aconseguir arribar als 2.200 euros entre tots els lectors de La Veu per tancar el projecte. Què esperes a comprar el dècim del llibre? Ací tens l'adreça per col·laborar en el projecte de micromecenatge <http://vkm.is/laveudebenicarlo>. I gràcies!

LA LOTERIA DE LA VEU SEMPRE TOCA

Publicado 15 de Octubre de 2015

Segur que esteu farts de gastar-vos dinerets en la loteria i que no vos toque res. Si vos gasteu 20 eures en el Verkami de La Veu de Benicarló vos toca un llibre la mar de xulo, amb els millors còmics i les millors portades del darrers 20 anys. Tot un luxe!!!



Inauguracions electorals

text EL MUSSOL



La passada setmana, quan el mussol estava donant un vol pel terme va guaitar com per la nova ferida al camp benicarlando apareixien

un estol de piccolos vestits de verd i groc que anaven ocupant llocs estratègics en la nova variant de la 340.

El mussol picat per la curiositat malaltissa que pateix, va decidir seguir el rastre que deixaven aquests representats de l'ordre i que el va portar fins a la faraònica rotonda peniscolana reguladora de la nova carretera, on per cert ja havia vist als obrers treballar tots els dies festius com si s'acabara el món.

El mussol allí va constatar que als civileros se'ls anaven acostant altres humans formant una mele al mig de la nova carretera, el curiós era que la majoria anaven molt ben empolainats, sobretot els mascles que cantaven amb els seus trages damunt de l'asfalt, fent grupets amb converses nervioses i tots mirant cap a la punta de la serra, sense que passarà res.

El mussol també va veure com apareixien un fum d'autoritats locals, comarcals i provincials també, tret d'alguna excepció, ben engalanats i que ràpidament entraven en els agrupaments del neguit.

El mussol divertit veient l'espectacle no va adonar-se'n com arribaven uns cotxes oficials i des d'un d'ell baixava una senyora a la que tots van correr per donar-li la mà i rendir-li tribut. Al cap d'una estona tothom es va concentrar davant un panell i un humà llarguerut va donar la benvinguda a la ministra de foment del gobierno español i tot seguit va començar a lloar l'obra del desdoblament de la N340.

Poc després el mussol va observar com la gent pujava en uns autobusos i van marxar, sembla per ser els primers en xafar l'asfalt d'aquesta carretera, allí només van quedar els treballadors de les forces de seguretat, sembla que el personal de protocol no els van facilitar els tiquets.

Quan van tornar tots volant van concentrar-se a una banda de la via i el mussol va pesar que era l'hora del tall de l'estanquera, però no, la cap del misteri només va traure un drapet de damunt d'un pal quilomètric on es feia referència a la data de l'obertura oficial del desdoblament.

Després d'això el mussol va fer la intenció de fugir el més aviat possible de tot això tan caspós, però va veure com tots tornaven a moure's cap al centre del vial, allí la Pastor va agafar un micro i va començar un míting per lloar les bonances de Madrid amb els valencians i prometen davant els mitjans de comunicació que si tornaven a guanyar encara ho serien més.

El mussol no feia massa cas de les paraules buides que anava dient l'Anita, però quan va esmentar que ara el

El Mussol



govern de Rajoy tenia la intenció de tirar endavant l'autovia A7 des de l'aeroporto del abuelito fins la nuclear de Vandellòs, no va poder evitar un calfred al comprovar que als benicarlandos els havien tornat a prendre el pel, ja que entre tots han pagat 84 milions d'euros per obrir el terme en canal, amb ponts super empinats, finques trencades per la meitat, amb una magnífica barrera per als aiguats,... i per una obra que sembla ara totalment innecessària, ja que quan finalitze l'A7 per aquest desdoblament no passarà ni l'apuntador.

El mussol encara va al·lucinar més quan va escoltar-li dir sense cap vergonya que si continuava al capdavant del ministeri, liberalitzaria la AP7 d'ací 4 anys (xe quina broma més bona, ni els de la comèdia ho hagueren fet millor).

El mussol també va guaitar que a la majoria dels presents els caia la baba amb el nou tros de carretera, però en cap moment va observar com es paraven a cavil·lar que de complir aquestes promeses suposarà no només haver malbaratat moltes pessetes sinó també haver castigat als llauradors caduferos sense cap necessitat, potser fa 20 anys, i en altres condicions, haguera sigut una bona inversió, però ara ja no.

El mussol proposa al govern bipartit que comence a estudiar demanar el rescat d'aquest desdoblament (preparat per a fer-hi una autovia?) i que els tècnics municipals engeguen un projecte per crear un segon bulevard per a quan tots els camions i els turistes circulen per les A7 sense pagar ni un duro i més ràpides que la xapussa de la General que els han regalat des de la capital.

CONTRA L'OBLIT

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

12 – IX – 2014

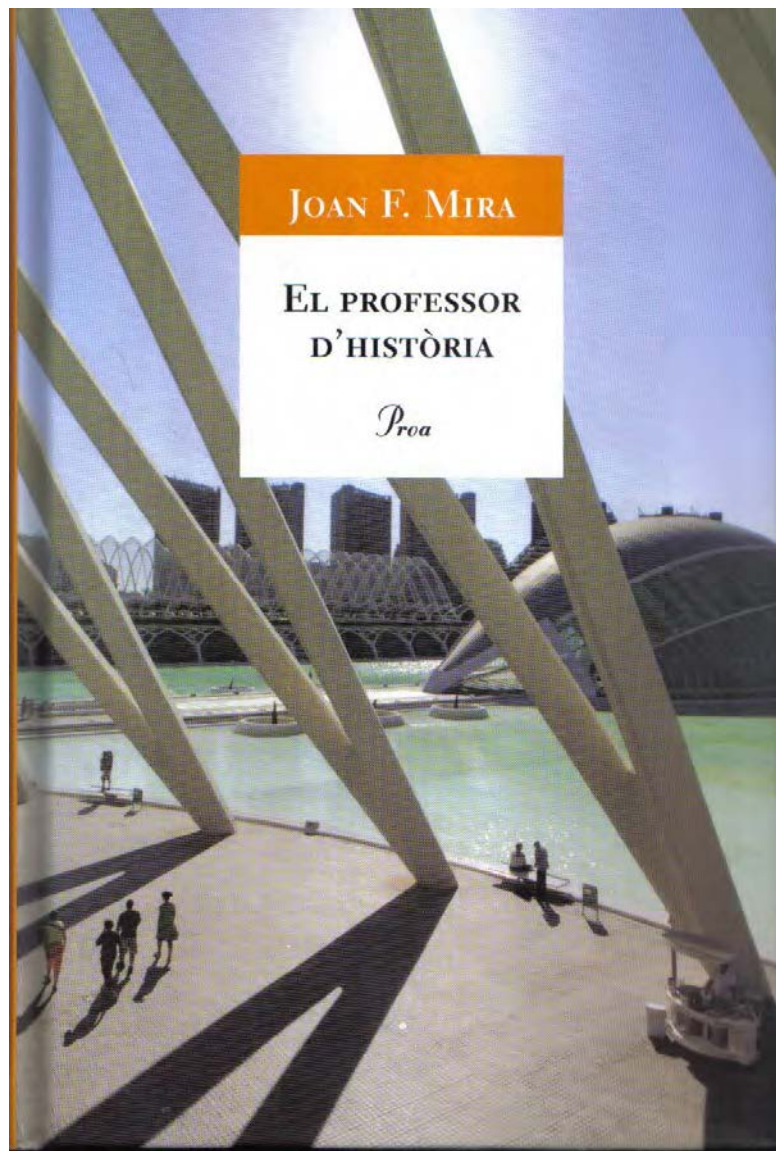
Innovar és una paraula de moda. Innovar és sinònim de progrés, de modernitat. Allò que és nou i jove avui té un valor en el món occidental com no ho ha tingut mai en la història. El professor de Història, la novel·la de Joan Francesc Mira, la lectura de la qual m'ocupa aquests dies, ho expressa de meravella en veu del seu protagonista: "Don't imitate, innovate, tal com diu amb pronúncia horrible un anunci de la televisió, crec que d'algun cosmètic o d'algun perfum: exactament el contrari dels homes de renaixement, que volien imitar els antics amb la més alta perfecció, i que, imitant van innovar i renovar el pensament com no s'havia fet en quinze segles; molt bé, doncs, innovem sense parar, compatriotes i ciutadans del món, i que tot siga tan nou cada dia que del dia d'ahir ja no en quede res; ni la memòria." I si el ser humà perd la memòria queda reduït a res. A qui li interessa que això passe?

1 – X – 2015

He acabat de llegir El professor de Història de Joan Francesc Mira. El protagonista, Manuel Salom, un professor universitari d'Història a punt de jubilar-se, cau un matí en entrar a la facultat. Com al bíblic Sant Pau, aquesta caiguda li suposa una il·luminació, aquell dia imparteix la seua última classe i decideix no continuar el curs perquè no troba sentit a la feina que fa.

Amb aquesta novel·la Mira continua la seua reflexió sobre la vida de personatges en moments decisius i pròxims al final de la seua existència, i continua el seu viatge per la ciutat de València, que havia iniciat en dues magnífiques novel·les anteriors Els treballs d'Hércules i Purgatori.

La lectura d'aquesta novel·la em suggereix algunes reflexions. La primera és que qüestiona el sentit del gènere. Llegint-la he tingut sovint la sensació d'estar llegint un article darrere l'altre de l'escriptor valencià, o un dels seus assaigs. Les preocupacions que es reflecteixen en la novel·la les podem veure també en les seues col·laboracions periodístiques, tanmateix, la seua prosa és molt poderosa, la sensació al llegir aquesta i les altres novel·les a què hem referència, és que no estem davant d'un narrador de pa sucats amb oli, és un narrador que no està per a bromes, ni pensa en escriure una novel·la d'èxit, ni entrar en els cercles escolars. La sensació és que estem davant d'un autor compromès únicament amb la literatura en lletres majúscules.



La novel·la qüestiona Francis Fukuyama, la història no s'ha acabat. Els successos esdevinguts després de la seua famosa tesi, així ho demostren. Tot i això costa d'entendre'ls i Manuel Salom arriba al trajecte final de la seua vida, després d'anys de professor d'Història i d'haver escrit un munt de llibres sobre el tema, sense entendre el sentit del món. La circumstància es veu agreujada pels canvis urbanístics i de costums que sofreix la ciutat de València i que també li costen d'entendre.

L'última reflexió que ens suggereix la novel·la és la profunda cultura humanística que tenen el professor i la seua dona, i per extensió el propi autor de la novel·la. Una cultura que ens fa l'efecte en temps passats estava a l'abast de qualsevol alumne de batxillerat, i que ara dissortadament s'està perdent inexorablement. El professor manifesta sovint la seua tristesa per aquesta pèrdua. Té motius.

Motocròs: Joan Belvis s'imposa en MX2-sub18

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana en el circuit permanent del Polígon Collet es van disputar diverses proves que puntuaven per al Campionat Autonòmic de Motocròs, en les quals de nou els afeccionats van poder gaudir amb les accions dels millors pilots de la nostra comunitat, ja fora en la categoria de veterans fins a la disputadíssima MX2-sub18, passant per la carrera open o la MX125.

El matí va sortir ennuvolat però sense la molesta pluja, per la qual cosa el circuit es trobava en magnífiques condicions, després del treball realitzat pels components del Moto Club Benicarló, per a deixar-ho a punt, després de finalitzar les carreres del nacional del dissabte.

Els pilots de MX2-sub18 van ser els que més espectacle van oferir, igual que el dia anterior, ja que els punts eren importants per als millors, la qual cosa va motivar que el cap de carrera fos ocupada per diversos pilots. També destacar que en la MX per a tots els que habitualment no participen en els campionats, va ser guanyada per local Javier Batalla.

Al final de les carreres el regidor d'Esports, Carlos Flos, lliurava els trofeus als millors de cada categoria.

Classificacions:

MX50

1 Enzo Badenas, Moto Club Albaida.

Master 30

1 Javier Castejón, Moto Club Vinaròs.



MX Tots

Javier Batalla, Moto Club Benicarló

MX1 Open

Daniel Avila, CD Alicante Riders.

MX2

José David Jiménez, Moto Club Albaida.

MX125

1 Iban Lacuesta, Club Motor Lozano Center.

MX2-sub18

1 Joan Belvis, Moto Club Albaida.

2 Francisco García, Moto Club Carreres.

3 Carlos Mateos, Moto Club Bañeres.



Crònica dels partits disputats pels equips del Club Handbol Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Dos victòries y quatre derrotes van sumar el passat cap de setmana els equips del Club Handbol Benicarló. Van ser els equips sèniors els que van guanyar els seus encontres, els dos fora de casa.

Infantil masculí

Alqueries 30, Benicarló 9

Primer partit de lliga el que van jugar els mes joves representants del club, davant d'un equip amb molta més veterania. Al final, van pagar la novetat.

Cadet masculí

Nules 25, Benicarló 23

Els cadets masculins també començaven la competició oficial. Aquesta vegada el partit va estar molt igualat i, encara que el Benicarló va aconseguir avantatges importants en el marcador, al final va perdre quasi per la mínima.

Cadet femení

Benicarló 16, Altura Virgen de Gracia 20

El resultat en aquest partit no reflexa el que va passar a la canxa. Per joc i ocasions, el resultat més just haguera estat la igualada.

L'equip cadufero va començar molt bé, dominant en el marcador i en el joc. Però les errades en els llançament i en les recepcions de les passades ens van condemnar.

Juvenil femení

Altos Hornos 23, Benicarló 15

El mateix es pot dir d'aquest partit. Un inici fluix en defensa va fer que les valencianes es posaren 7-1 en el marcador. Un canvi de defensa, passant a la 3:2:1, va permetre robar pilotes i muntar contracops. Si el partit no es va guanyar, va ser per aquests primers 15 minuts i per la falta d'efectivitat de cara a la porteria. De fet, el parcial des de el canvi de la defensa va



Vicent Ferrer i Julià

ser 16-14, fallant el Benicarló 6 contracops seguits.

Felicitar a les jugadores i a esperar a l'Onda aquest cap de setmana.

Sènior masculí

Amics Handbol Onda 22, Benicarló 27

Partit molt obert el que es va jugar en Onda. El Benicarló va aconseguir la primera victòria de la temporada.

Sènior femení

Juan Comenius 21, Benicarló Baix Maestrat 27

Un partit molt intens i amb molta sang freda el que van jugar les sèniors benicarlandes contra un dels nous vinguts a la categoria. L'equip, per tant, no tenia cap referència de les valencianes.

El partit el van començar amb la defensa habitual 3:2:1 però ràpidament es vam adonar que no aconseguíem robar pilotes per a contra colpejar. El marcador anava molt ajustat i no aconseguien distanciar-se. Així que un canvi de defensa (va passar a una 6:0 agressiva) i un canvi en posicions defensives ens van permetre controlar a les jugadores locals i recuperar pilotes per a atacar.

Molt bé l'equip en atac on es va jugar a un gran nivell.

Campionat de Pesca, modalitat "Ronsa", a Benicarló

text i foto GREGORIO SEGARRA

Organitzat pel Club de Pesca Esportiva "Amics de la Mar" de Benicarló, es va celebrar dissabte passat el Campionat Social de Pesca des d'embarcació, modalitat "Ronsa", en una única fase nocturna (de 20.00 h. a 00.30 h.) que va tenir com a principal característica l'escassetat de captures, no superant cap de les embarcacions participants els 5 kg de peix.

La classificació final va ser la següent:

- 1a Embarcació "New Pil"
- 2a Embarcació "Patroneta"
- 3a Embarcació "Xaloc III"



Balaguer segon i Mar López cinquena en la Challenge Ciclocròs Valenciana

text i fotos VICENT FERRER

A la pedania d'Ayacor (Canals, València), es va celebrar una nova prova del calendari regional de ciclocròs. En un circuit ràpid i amb molt pols es van celebrar les diferents proves, en les que participaren corredors del CC Deportes Balaguer de Benicarló

El primer a participar va ser José Julián Balaguer, en màster 50. Una prova que va tenir moltes alternances al capdavant, en la qual, faltant dues voltes, s'havia fet un grup de 6 corredors quan José Julián va trencar el grup en l'última volta però al final va ser superat per un corredor en els últims metres, sent segon, però davant del líder de la general.

En la categoria de fèmines Elit va participar Mar López que va rodar gran part de la prova en la sisena posició, però en la part final va aconseguir superar a la corredora que la precedia acabant la cinquena.



Més de tres-cents participants van finalitzar la primera 5K nocturna

text i fotos VICENT FERRER

Amb els carrers del recorregut plenes d'espectadors, es va disputar el dissabte a la nit la primera edició de la 5K Nocturna de Benicarló, en la qual van prendre l'eixida 331 persones i van aconseguir finalitzar-la 308, tot un èxit, tal com va indicar el regidor d'Esports, Carlos Flos, que també va participar i va acabar en la 58a posició.

L'eixida/meta es va instal·lar en la Plaça de la Constitució, on centenars de persones de van reunir per a donar ànims a tots els participants. Uns, la gran majoria, ho van fer pel plaer de córrer i uns altres s'ho van prendre seriosament, com el guanyador de la carrera, Javier de la Fuente, que des de l'eixida va prendre el cap del grup i va acabar entrant en solitari en línia de meta, aguantant tots els atacs que va anar rebent al llarg dels 5 quilòmetres. La guanyadora en femina, Marta Noelia Lluch, es va mostrar molt contenta en línia de meta, ja que a punt va estar de baixar dels 20 minuts. Héctor Alonso va ser el primer veterà que va entrar en 13a posició, mentre que l'incombustible atleta Jesús Flores (1951) veterà B, va acabar el 35é a la general.

Lía Escura va tancar la classificació, i a l'acabament tots els atletes van trobar en línia de meta aigua i fruites per a recuperar-se de l'esforç realitzat. Tots contents per a la pròxima carrera popular, que tindrà lloc el 31 de desembre, amb la Sant Silvestre més veterana del País Valencià.

La línia d'arribada va estar ambientada durant tota la prova per un DJ de la ciutat, que va compartir el seu treball amb el comentarista de meta.

Classificacions

- 1 Javier de la Fuente, 17.06.460
- 2 Jordán Llorach, 17.36.322, Sub-23
- 3 Héctor Lores, 17.40.060

- 4 Gerard Cristóbal, 17.44.548
- 5 Mateo Mira, 17.51.063
- 6 Marc Sánchez, 17.58.131
- 7 Yusef Barohu, 18.02.331
- 8 José Aran, 18.04.224
- 9 Adolfo Sánchez, 18.05.000
- 10 Rubén Gellida, 18.19.310
- 13 Héctor Alonso 18.21.807, Veterà A
- 33 Marta Noelia Lluch, 20.02.317, Primera Femina
- 35 Jesús Flores, 20.12.202, Veterà B
- 69 Susana Sospedra, 21.51.175, Veterana A
- 95 Ada Pruñonosa, 23.09.127, Sub-23
- 140 Rosa Lourdes Arenós, 24.55.299, Veterana B
- 308 Lía Escura, 42.02.523



TRES PUNTS QUE NO SUMEM

text VICENT T. PERIS

Bueno, bueno bueno! Com estan les coses a casa! No sé com s'acabarà la situació que estem vivint. La sort que tinc és que jo els diumenges a la nit me'n vaig cap a Barna i no estic en tota la setmana a casa. Jo només estic els caps de setmana, però ja els puc anticipar que són realment insuportables per la tensió que embafa l'ambient. Resulta que aquesta mena de "lliga de dones patriòtiques" que han format la mama i les seues amigues, han agafat una forta embranzida gràcies als fets del passat dia nou. Elles són llançades, però vergonyoses, i cap d'elles és capaç d'aixecar la seua veu quan hi ha molta gent als voltants. En canvi, no els costa res aixecar el paraigües i fer-lo servir de contundent argument davant els que, sistemàticament, ataquen les nostres senyeres d'identitat hispano valencianes. Entre aquests es troben, no cal dir-ho, alguns dels nous regidors de l'ajuntament. Elles estaven a la porta de l'ajuntament esperant els membres del consistori que consideren enemics, o siga, tots excepte els del partit de Mariano i els del partit d'Alberto Rivera. Es veu que cap d'elles s'atreveia a dir-los el que feia el cas i es niravan les unes i les altres com dient, "va, comença tu". Però vet ací que un senyor que portava una bandera dels mateixos colors que abans hi havia als estancs, va començar a victorejar aquella que abans era unagrandeylibre i a elles se'ls va obrir el cel. L'entusiasme patri va començar a fluir per les seues venes i les llàgrimes dels seus ulls. Alguns coneguts personatges locals es van unir a les soflames d'aquell que va vindre de la meseta a deixar ben clar què som, qui som i cap a on anem.

No cal dir que acabada la demostració de múscul hispà, totes elles se'n van anar a felicitar a aquest gran cavaller espanyol que va posar les coses al seu lloc. Ell treia pit i els explicava tot l'espanyol que ell era. Fins i tot els va ensenyar un muntatge fotogràfic on es veien ell, el caudillo invicto, i un capellà al qual el senyor Marcelino Domingo li va dedicar una plaça al costat mateix del col·legi de les mongetes, no se sap molt bé per quina raó. Elles es van quedar bocabadades de

les coses que els explicava aquest senyor. Va ser tan gran l'admiració que els va despertar que van decidir, allà mateix, nomenar-lo membre predilecte de la seua associació. Quina ha estat la principal conseqüència de tot plegat? Que cada dos per tres la mama el convida a dinar. Però no només és això, no. Fins i tot el fa asseure a la butaca favorita del papa mentre s'espera a que la mama pose el dinar a la taula. El papa s'aguanta, però quan ell marxa amb la panxa plena, comença la guerra conjugal. No vaig a reproduir ací les coses que s'han arribat a dir i que s'han ramificat fins a varies generacions enrere. Fins i tot la mama ha comprat un pernil del que només pot menjar el seu convidat. En fi...

Amb tota aquesta mala maror que tenim per casa, no em puc concentrar i ja començo a encolar-me amb els meus estudis. Però els profes ja són conscients de la situació i em diuen que ho comprenen, que no patisca de res i que vaja fent.

Ara vaig a l'objecte d'aquesta pàgina. El nostre estimat CDB va jugar dissabte passat al camp de la moleta de la Vall d'Uixó i va perdre per tres a zero. Ací es podria acabar la crònica, perquè el partit no va tindre gens d'història. Aquell es van posar en dos a zero al quart d'hora i es van dedicar a mantenir el resultat. Nosaltres vam anar sense davanters, amb la qual cosa difícil haguera estat remuntar el partit. La segona part vam jugar millor, però els dos gols pesaven molt i ells ens en van fer un altre totalment immerescut per als dos equips. Amb aquest resultat ens mantenim al sisè lloc de la classificació, i sembla que els del grup de dalt comencen a obrir una mica distància, que ara són tres punts. però potser encara és una mica prompte per a pronosticar res. Segur que el que estarà dal serà el Segorbe, que ha fet un equip amb la decidida i ferma intenció d'optar a l'ascens de categoria.

Lo diumenge a partir de les quatre i mitja ens visita l'Almassora. Ara mateix té els mateixos punts que nosaltres, i espero que després del partit seguisca tenint els mateixos que té ara.



EL BENICARLANDO JOAQUÍN DIESTE TANCA UNA EXITOSA COPA D'ESPANYA D'AIGÜES OBERTES A LA MANGA

text i foto CNB

El nedador del Club Natació Benicarló va participar a la darrera etapa de la 1ª copa d'Espanya d'aigües obertes que va tindre lloc el passat 11.10.2015 a La Manga (Múrcia).

Dieste ha disputat 5 etapes d'aquesta llarga copa nacional d'aigües obertes (campionat d'Espanya a Banyoles, Swim al port de Barcelona, Peníscola-Benicarló, Volta a l'estany de Banyoles i Travessia "la hora de la verdad" a La Manga).

A l'etapa final, Joaquín va obtindre el 6é lloc a la seua categoria d'edat.

El nedador benicarlando ha ocupat també la 6a posició a la classificació final per punts de la copa, sumant els resultats de les diferents etapes.

Un nou èxit a afegir en la dilatada carrera del gran Dieste que, un cop més, segueix sent eixe espill on poden mirar-se els joves nedadors del club.



La Banda de Terrassa a Benicarló

text AMCB foto VICENT ARNAU

El passat dissabte 17 d'octubre la Banda de Terrassa va viatjar fins a Benicarló per compartir escenari amb la Banda Juvenil de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" com a conclusió del que ha estat un intercanvi entre les dos agrupacions.

El concert va tenir lloc a les 21h a l'Auditori Municipal "Pedro Mercader" on la banda convidada va ser la primera en actuar sota la direcció d'en Pol Pastor, posteriorment va ser el torn de la banda benicarlanda com a amfitriona sota la direcció de Pablo Anglés i, finalment, el gran nombre d'assistents va poder gaudir de la sardana Llevantina de V. Bou i la marxa València de José Padilla, de mans de les dos bandes de forma conjunta d'alt de l'escenari. Una pràctica poc habitual en aquest tipus de concert que va agradar tant al públic com als músics participants.

En aquest concert es van incorporar a la Banda Juvenil de Benicarló quatre nous membres, elles van ser: Cristina Fresquet (flauta), Sara Vea (fagot), Marta Carvajal (clarinet) i Andrea Sorlí (violoncel), les quals van rebre de mans de la Musa 2015, María José Marqués, un diploma acreditatiu.



La jornada va finalitzar amb una trobada de caire festiva al local social de la banda de Benicarló envoltada d'un ambient de germanor.

Trek del Manaslu: no va poder ser

text i foto TONYO FIBLA

06.- Dilluns 6 d'octubre. Kathmandu – Arugat. 6 hores d'autobús o 11?

Estan tots amanits. Són pocs minuts abans de les vuit i estan esperant la trucada de Raaj, lo guia. Els va dir que quan sortiria el bus de l'estació els faria un toc per a estar a punt a la parada dels quatre camins de Sitapaila, la més propera d'on estan.

Allí baixa ell, lo guia, ert com un pèsol i prim com un esparrall. També baixa a ajudar un altre xicot que suposen que serà un *porter*.

Amb més emoció que menys comencen el viatge per la carretera real. Revolts, un darrer de l'altre tot seguint el riu Trisuli. Des de Katmandu al riu es baixen uns mil metres. En un país vertical com és Nepal, pots passar de poques desenes de metres a les planes del sud, o centenars a les valls, als més dels 8000 en els *himals*, pics.

A punt de deixar la carretera real per una altra local puja un home també molt prim i de pell ben fosca. Raaj li fa un senyal a Baje indicant-li que eixe es l'altre *porter*.

Ja estan tots els components del grup: el guia, cinc turistes i dos *traginers*.

En una de les parades cal dinar. Són les onze i mitja. El dinar típic nepalí és el *dal bhat*. Sopa de llentilles i arròs (*dal* = llenilles i *bhat* = arròs bullit) acompanyat amb *tarkari*, verdures, i *masu*, un plateret amb carn, poca, en aquest cas pollastre.

Durant el dinar Baje pregunta el nom als dos porters que pel que sembla són família. Com són noms que no els sonen gens al pocs minuts ja els ha oblidat però temps hi haurà per a recordar-los.

El *porter* jove és germà de Raaj, lo guia, i al altre el criden oncle. El que no saben és si és oncle de veritat o és com a tracte de respecte iguals que als turistes els criden amb noms familiars: avi, germana, ...

Els nostres turistes, com a bons nepalís mengen l'arròs



amb la mà. La dreta, que l'esquerra és per a ...

per a netejar-se el cul. Que també és ben normal. En aquest món tothom menja i caga, i malament qui no ho fa.

Apleguen a Dhading i tenen una parada d'una hora llarga per a passar la ITV. Desmuntar mig autobús per a tornar-lo a muntar. Fins ara el viatge ha estat prou decent.

Duran l'espera Baje va a comprar-se unes xancles ja ahir va oblidar de comprar-les.

Més tard, esperant sota una arbre, cau in insecte ben gros i Didi l'agarrà i l'aparta de la carretera per a evitar que el xafen. Llavors Bhai que sempre la té pensada en el moment oportú, el seu cap no para rumiar, li diu a Baje:

– Digues-li a Didi que ha fet una mala acció. La gent d'ací què pensarà d'ella? Ha canviat els destí de l'animal que era morir xafat a la carretera i ara, per culpa d'ella, no podrà reencarnar-se en un ser superior com estava predestinat.

Quan aplega Didi, Baje així ho fa. Didi se'l mira entre estupefacta i molt preocupada.

– I jo què sabia! Tu has de dir-me el que poc fer i el que no! Mal disgust i mal conflicte filosòfic sobre la reencarnació es munta després.

Amb discussions peregrines com aquesta van passant los minuts, encara que ben lentament, però ells no saben els que els espera a partir d'ara.

Passada l'hora ben llarga pugen altra vegada a l'autobús. Tot està en regla i mesures de seguretat "homologades".

Nostre senyor quina carretera! Quins revolts! Quins precipicis! Més val no mirar!

Això sí, els paisatges preciosos: boscos, camps d'arròs en terrasses, plataners, salts d'aigua, ... preciós!

Bots i sacsades? No els en faltaran. La carretera sense asfaltar no és millor que una pista de les nostres muntanyes de l'interior en mal estat, en molt mal estat. Però l'autobús allà que va ell. Amb tracció a les quatre rodes fa fent camí com una barca em ple temporal, gronxant-se a dreta i a esquerra però poc a poc, molt poc a poc, va avançant.

